

Förordning (1982:586) med instruktion för Sveriges geologiska undersökning

SFS nr: 1982:586

Departement/myndighet: Industridepartementet

Utfärdad: 1982-12-09

Upphävd: 1988-07-01

Författningen har upphävts genom: SFS 1988:367

Ändringsregister: [SFSR \(Regeringskansliet\)](#)

Källa: [Fulltext \(Regeringskansliet\)](#)

Inledande bestämmelser

1 § Allmänna verkstadgan (1965:600) skall tillämpas på Sveriges geologiska undersökning.

Uppgifter

2 § Undersökningen är central förvaltningsmyndighet för frågor om landets geologiska beskaffenhet och mineralhantering utom såvitt avser förvaltning och upplåtelse av statens gruvegendom.

Undersökningen är chefsmyndighet för bergsstaten.

3 § Det åligger undersökningen särskilt att

- 1) utföra allmän geologisk kartering framför allt med hänsyn till berg- och jordarternas samt grundvattnets praktiska betydelse,
- 2) bedriva prognos, informations- och dokumentationsverksamhet på mineralområdet,
- 3) följa den svenska och den internationella utvecklingen inom mineralområdet,
- 4) inom sitt verksamhetsområde tillhandahålla underlag för tillämpningen av plan- och bygglagen (1987:10) och lagen (1987:12) om hushållning med naturresurser m. m.,
- 5) handlägga ärenden enligt minerallagstiftningen, lagstiftningen om kontinentalsockeln och lagstiftningen om utländska förvärv av fast egendom m. m.

Verksamheten skall bedrivas på sådant sätt att insamlat geologiskt material snabbt publiceras och i praktiska former görs lättillgängligt.

Undersökningen skall i övrigt på bästa sätt söka främja tillgodogörandet av landets mineralresurser. Förordning (1987:349).

4 § Undersökningen får utföra utrednings- eller undersökningsuppdrag. För sådana uppdrag tas ersättning ut om ej annat är föreskrivet.

Ersättningen bestäms efter grunder som fastställs av undersökningen efter samråd med riksrevisionsverket.

5 § Undersökningen företräder staten inom sitt verksamhetsområde om annat inte följer av särskilda föreskrifter.

Organisation

6 § Undersökningen leds av en styrelse som består av högst åtta personer. I styrelsen ingår myndighetens generaldirektör. En av ledamöterna är ordförande och en är vice ordförande.

Kungörelsen (1974:224) om personalföreträdare i statlig myndighets styrelse m. m. skall tillämpas på undersökningen. Förordning (1983:698).

7 § Generaldirektören är chef för undersökningen.

8 § Inom undersökningen finns fyra enheter, två för kartering och dokumentation, en för myndighets- och utredningsuppgifter samt information och en för administration. Inom undersökningen skall också finnas ett planeringssekretariat. Varje enhet och planeringssekretariatet förestås av en enhetschef. En av enhetscheferna är generaldirektörens ställföreträdare. När generaldirektören och hans ställföreträdare har förhinder, utövas generaldirektörens tjänst av den enhetschef som generaldirektören bestämmer.

9 § Inom undersökningen skall finnas ett kartråd, ett prospekteringsråd och ett mineralresursråd. Rådens ledamöter utses av undersökningen.

Kartrådets huvudsakliga uppgift är att medverka i planeringen av karteringsverksamheten. Rådet bör ha en sådan sammansättning att det kan bedöma karteringen framför allt med utgångspunkt från den övergripande samhällsplaneringens intressen.

Prospekteringsrådets huvudsakliga uppgift är att underlätta prospekteringssamarbete genom att fungera som forum för informationsutbyte och diskussioner mellan olika huvudmän för prospektering samt att bereda yttranden i frågor om stöd för prospektering efter vissa mineral.

Mineralresursrådets huvudsakliga uppgift är att öka kunskaps- och erfarenhetsutbytet mellan geoområdet och andra områden vad gäller nyttiggörandet av landets mineraltillgångar. I rådet bör representeras intressen och kompetens vad gäller svensk gruv- och mineralindustri, råvaruförsörjning för svensk industri samt forskning och utveckling på naturresursområdet.